

**Folketingets Social-,
Indenrigs og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 2182

Doknr.
692767

Dato
01-05-2019

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 9. april 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 470 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 470:

"Vil ministeren oplyse, om hun mener, at en ung piges mening bør tillægges værdi, når det gælder hendes egen anbringelsessag, og hun snart fylder 18 år, idet der henvises til artiklen "Retten siger nej: Tvangsfjernede Stella kommer ikke hjem til sin far", bragt i JydskeVestkysten den 9. april 2019?"

Svar:

Spørgeren henviser til en konkret sag omtalt i pressen, hvor byretten i Esbjerg har stadfæstet en anbringelse uden samtykke af en ung. Historien gør naturligvis indtryk på mig, fordi de giver indtryk af et kompliceret sagsforløb, som bestemt kan have været voldsomt for de involverede. Idet jeg ikke har indgående kendskab til de nærmere faglige vurderinger i sagen, finder jeg det imidlertid rigtigst ikke at kommentere på den konkrete sag.

Jeg vil dog understrege, at ved behandlingen af alle sager om særlig støtte til børn og unge, er det af afgørende betydning, at barnets eller den unges holdning og interesser bliver belyst. Barnets eller den unges opfattelse skal, jf. servicelovens § 46, stk. 3, altid tillægges passende vægt i sagsbehandlingen i overensstemmelse med barnets eller den unges alder og modenhed. Det betyder, at jo ældre og jo mere modent barnet eller den unge er, jo mere vægt skal man som udgangspunkt tillægge barnets eller den unges opfattelse.

Servicelovens § 46, stk. 3, indebærer ikke en pligt til at følge barnets eller den unges holdning og ønsker. Der kan være faglige overvejelser, der umuliggør opfyldelsen af barnets eller den unges ønsker. Men bestemmelsen betyder, at barnets eller den unges opfattelse bør tillægges betydning i den samlede vurdering af, hvilken afgørelse der skal træffes.

Når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, og der er begrundet formodning om, at problemerne ikke kan løses under barnets eller den unges ophold i hjemmet, kan børn og ungeudvalget uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og den unge, der er fyldt 15 år, træffe afgørelse om, at barnet eller den unge anbringes uden for hjemmet, jf. servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7.

Det centrale kriterium for, at kommunen kan gennemføre en anbringelse tvangsmæssigt, er altså, at der foreligger åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling. Ved sundhed forstås i denne sammenhæng barnets eller den unges almentilstand, hvori der indgår ikke blot helbredsmæssige forhold, men også andre forhold af betydning for barnets eller den unges trivsel.

Der er særskilte krav om at høre barnet eller den unge, når der er tale om en anbringelse uden samtykke. Når kommunen indstiller til børn- og unge-udvalget, at et barn eller en ung skal anbringes uden samtykke, skal det således fremgå, hvorledes barnet eller den unge forholder sig til indstillingen om en anbringelse uden for hjemmet, jf. servicelovens § 59, nr. 3.

Inden der træffes afgørelse i børn og unge-udvalget, skal barnet eller den unge, advokaten og eventuel anden bisidder for barnet eller den unge desuden have lejlighed til at udtale sig over for børn og unge-udvalget, jf. servicelovens § 74, stk. 2, 1. punktum

Børn og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse uden samtykke kan påklages til Ankestyrelsen efter de almindelige regler, jf. § 168 og kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Ankestyrelsens afgørelser kan endvidere kræves forelagt byretten efter servicelovens § 169. Den, der er part i en sag om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke har ret til gratis advokatbistand under hele sagens behandling, jf. servicelovens § 72.

Slutteligt vil jeg gerne understrege, at jeg finder det fornuftigt og rigtigt, at der er mulighed for at sætte ind med nødvendig støtte over for børn og unge, også i de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaveren eller barnet eller den unge ikke er enige i beslutningen om støtten. Vi har et særligt ansvar for et tage vare på børn og unge under 18 år, om end det er klart, at den unges egen vurdering af situationen bør tillægges tiltagende mere vægt med alderen – og netop dette mener jeg, at de gældende regler også understøtter.

Med venlig hilsen
Mai Mercado